

Faglig-politisk frokostmøte 29.10.91

Statsminister Gro Harlem Brundtland:

FAGLIG-POLITISK HANDLINGSPLAN FØR VALGET I 1993

Hele arbeiderbevegelsens historie er et lærestykke i det enkle faktum: Skal vi nå resultater må vi trekke sammen - parti og fagbevegelse.

Når vi nå presenterer en felles faglig-politisk handlingsplan er det ut fra samme tanke. Vi har viktige felles mål for hvordan vi vil at samfunnet vårt skal utvikle seg. Slett ikke alle er enige med oss, det som nå foregår i Stortinget viser det og periodene vi har hatt med borgelige regjeringer viser det. De borgerlige ønsker å sette reformer i revers, vi ønsker å gå videre. Vi ønsker et samfunn hvor alle har rett til arbeid, vi vil en bærekraftig utvikling og vi vil ha et samfunn hvor alle gis muligheter og hvor det er små forskjeller blant folk.

Hensynet til sysselsettingen ligger til grunn for alle våre prioriteringer. Slik er det sagt i innledningen til handlingsplanen og slik har det vært i hele vår regjeringsperiode: Arbeid til alle er jobb nr. 1. I vårt statsbudsjettforslag for 1993 som nå behandles i Stortinget, har vi lagt vekt på å følge opp Sysselsettingsutvalgets forslag, forslag som LO og Arbeiderpartiets representanter sto sammen om og som samlet støtte fra alle utenom Høyre og Fremskrittspartiet.

Skal vi lykkes må alle følge opp. Selv om vi får tilslutning til hovedtrekkene i budsjettforslaget er det noen brikker som ennå ikke er på plass. Økte fradragmuligheter for fagforeningskontingent, styrking av arbeidsmarkedstiltakene i tråd med Sysselsettingsutvalgets innstilling er to

saker det foreløpig ikke er flertall bak i Stortinget. Men vi vi fortsette kampen for å få disse sakene på plass for 1993 helt fram til endelig saldering i desember.

Enkelte partier i Stortinget fremmer forslag om å svekke sykelønnsordningen midt i en tariffperiode og midt i det konstruktive arbeidet partene nå er inne i for å få ned sykefraværet. Heldigvis har de ikke fått flertall. Jeg sa det i Trontaledebatten i forrige uke og jeg gjentar det nå: Slike inngrep ville vist manglende respekt for inngåtte tariffavtaler og bidratt til å svekke mulighetene for et samarbeid - hvor fagbevegelsen er en helt avgjørende faktor - for å få ned ledigheten.

Handlingsplanen inneholder en rekke saker vi ønsker å kjempe fram, sammen med fagbevegelsen fram mot valget i -93 - og etter valget. Vi har i hele regjeringperioden lagt vekt på å jobbe fram faglig-politiske saker. Vi har nettopp lagt fram Regjeringens politiske regnskap "700-dagers regnskapet" og vi har i tillegg laget et eget faglig-politisk regnskap som mer spesielt går på faglig-politiske saker. Dette regnskapet - som vi vil ha klart for utsending i neste uke - viser hvordan vi sammen har klart å få fram saker - store og små - som er av betydning for det enkelte forbund eller for hele fagbevegelsen:

Da vi startet opp i 1990 sto kampen om forvaltningsbedriftene sentralt. Gjennom et nært samarbeid med fagbevegelsen klarte vi å finne løsmninger som hindret de borgerliges linje, en linje som kunne ført til privatisering av NSB, Televerket, Postverket og Statkraft. Vi har styrket statsbankene, vi har fått gjennom en ny organisering av det statlige virkemiddelapparatet, vi utvider omsorgspermisjonen og utreder mulighetene til fleksibelt uttak slik fagbevegelsen har vært opptatt av, vi har styrket de ansattes medbestemmelsesmuligheter gjennom den nye kommuneloven, vi følger opp fagbevegelsens krav i forhold til det viktige spørsmålet "sosial dumping".

Slik kunne jeg fortsette å regne opp saker. Det skal jeg ikke bruke tiden på, men en sak har jeg lyst til å nevne til i tillegg: Kampen mot svart arbeid og kontraktørvirksomhet. Dette punktet har en helt sentral plass i Arbeiderpartiets strategiske plan. Regjeringen har gitt høy prioritet til dette arbeidet. Gjennom endringer i skattesystemet har vi fjernet den økonomiske motivasjon for den ansatte til å gå over til kontraktørvirksomhet, vi har skjerpet kontrollen med skatteunndragelser og andre uregelmessigheter og vi har startet en bred tre-årig kampanje mot svart arbeid der mange forskjellige tiltak inngår. Vi jobber videre på dette feltet i samarbeid med LO sentralt, Fellesforbundet, Transportarbeiderforbundet, Arbeidsmannsforbundet - og andre forbund kommer nå med.

I forrige uke ble det lagt fram en viktig innstilling fra et utvalg som har sett på næringsbegrepet. Målet med dette arbeidet er ikke - og har aldri vært - å legge kjelker i veien for selvstendig næringsdrivende - slik noen har fremstilt dette. Målet er å få en klarere grensedragning slik at status som selvstendig næringsdrivende forbeholdes de som reellt er det. Slik kan vi hindre det som skjer i dag: at ansatte som etter sin arbeidssituasjon fortsatt burde vært ansatt, presses over i kontraktørstatus, og dermed mister en hel del sentrale rettigheter. Det blir billigere for den som hyrer kontraktøren, men det gjør at seriøse bedrifter som har ordnede arbeidsforhold og overholder sine forpliktelser både overfor samfunnet og de ansatte, bukker under i en utilbørlig konkurranse. Ansvaret for å følge opp denne innstillingen ligger i Finansdepartementet og vi vil sørge for at arbeidet skjer raskt.

Bygningsbransjen ble på et tidlig tidspunkt spesielt utsatt for kontraktørproblemene. Som Norges største byggherre er det viktig at staten gjennom Statens Bygge- og Eiendomsdirektorat går foran i å kjempe mot at dette får utvikle seg videre. Vi har i en tid nå arbeidet for å få til en såkalt

antikontraktørklausul som skal tas inn i alle statlige anbudsdokumenter. Vi har en slik klausul i dag, men det er enighet mellom fagbevegelse og regjering om at den ikke er god nok, den mangler blant annet tilstrekkelige sanksjonsmekanismer. Jeg regner med at vi i neste uke vil være i havn med dette arbeidet og dermed vil vi ha føyd nok en viktig brikke inn i tiltakspakken mot kontraktørproblemene.

For en Regjering utgått av Det Norske Arbeiderparti er fagbevegelsen en helt sentral samarbeidspartner. Samarbeidet bygger på lange og gode tradisjoner, men viktigere: Det bygger på at vi grunnleggende har de samme mål. Det faglig-politiske samarbeidet betyr ikke at regjeringen i ett og alt må følge alle fagbevegelsens krav og ønsker. På samme måte som det ikke betyr at fagbevegelsen må støtte regjeringen i ett og alt. Det er da også fullt ut akseptert at vi har forskjellige roller, forskjellige hensyn å ivareta. Men fra min side vil jeg igjen understreke viktigheten av at vi lytter til hverandre, at vi sammen prøver å utmeisle gode tiltak og dermed styrker hele arbeiderbevegelsen og de mål vi setter oss. Den planen vi nå presenterer er resultat av et slikt samarbeid. Skal vi bekjempe ledigheten og sikre velferden trengs det sterk styring og klare prioriteringer over flere år. Det er det vi legger opp til og vi håper på støtte og aktiv oppfølging i de faglige og de politiske miljøene våre, både sentralt og lokalt.

I heftet vi deler ut her i dag er det ført opp endel viktige årstall og milepæler i arbeiderbevegelsens reformsarbeid. Får vi den nødvendige oppslutning skal vi sørge for at nye milepæler føyes til!